

2023-02-10

Riksgälden

riksgalden@riksgalden.se

Ändrade föreskrifter om resolution

Svenska Bankföreningen har givits möjlighet att lämna synpunkter på Riksgäldens förslag till ändring av föreskrifter om resolution (RGKFS 2015:2).

Bankföreningen anser behovet av och konsekvenserna med av den tänkta föreskriften inte är tillräckligt utredda och att en mer noggrann analys bör genomföras innan beslut fattas om förslaget.

2.2 Regleringsalternativ

I 6 § förordningen om konsekvensutredning vid regelgivning anges vad en konsekvensutredning ska innehålla. Bland annat ska en sådan innehålla en beskrivning av problemet och vad man vill uppnå samt en beskrivning av vilka alternativa lösningar som finns för det man vill uppnå och vilka effekterna blir om någon reglering inte kommer till stånd.

Av Riksgäldens remisspromemoria framgår att det finns två regleringsalternativ, att utfärda allmänna råd eller föreskrifter. Riksgälden konstaterar att allmänna råd inte är bindande och bedömer att det finns behov av en bindande reglering för att säkerställa att syftet med förslaget uppnås. Riksgälden menar att genom ett avtalsregister kan relevanta uppgifter sammanställas i förväg och finnas tillgängliga. Detta skulle främja resolutionens effektivitet. Riksgälden återkommer till val av reglering även under avsnittet om de monetära konsekvenserna för företagen, se nedan.

Bankföreningen anser inte att det av Riksgäldens behovs- och konsekvensanalys framgår vilken problemställning som den tänkta regleringen ska åtgärda och vilka eventuella problem som skulle uppstå om ingen eller ett annat regleringsalternativ skulle väljas. I Riksgäldens remisspromemoria anges fördelarna med ett register för resolutionshanteringen. Det saknas dock en analys av om företagen redan i dag kan leverera på ett sådant sätt så att syftet med den tänkta regleringen uppnås. I detta sammanhang kan noteras att en stor del av Riksgäldens informationsbehov redan idag rapporteras av bankerna och är tillgängligt för Riksgälden via Regis-TR alternativt DTCC (EMIR och SFTR) samt i money-market rapporteringen till

Riksbanken. Sammantaget anser Bankföreningen att det finns anledning att fördjupa behovsanalysen och därvid överväga om ett kompletterade register till existerande rapportering skulle vara tillfyllest.

4.2. Konsekvenser för företagen

Såvitt avser konsekvenserna för företagen konstaterar Riksgälden att nio systemviktiga företag och dess dotterbolag skulle påverkas av förslaget. Riksgälden bedömer att förutsättningarna för berörda företag varierar beroende bland annat på dess storlek, komplexitet, verksamhet och antalet avtal. Riksgälden uppskattar den initiala kostnaden till i genomsnitt 2 – 4 miljoner kronor för företagen, men bedömer samtidigt att kostnaden kan bli väsentligt lägre om företaget redan har ett register eller en sammanställning över finansiella avtal som kan användas. Riksgälden bedömer vidare att det kommer att uppstå löpande kostnader för att vårda och uppdatera registret som kan beräknas till omkring 50 000 – 200 000 kronor per år, allt beroende på företagets förutsättningar.

Samttaget bedömer Riksgälden att kostnaderna skulle ha mycket begränsade effekter för de berörda företagens arbetsförutsättningar, konkurrensförmåga eller villkor i övrigt. Mot denna bakgrund bedömer Riksgälden att bindande föreskrifter är det enda lämpliga regleringsalternativet.

Bankföreningen anser att Riksgälden underskattat komplexiteten i att införa ett register för finansiella avtal med en löpande uppdatering. Särskilt mot bakgrund av att registret, och uppgifter i detta, ska kunna lämnas ut *omedelbart* på Riksgäldens begäran. Att skapa ett överordnat register av denna dignitet kräver en robust lösning och därmed ett omfattande utvecklingsarbete med tillhörande förvaltning.

Vad gäller kompetens och resurser som bedöms vara nödvändiga för att utveckla ett register för finansiella avtal så kan noteras att bankerna nu fokuserar på att anpassa EMIR rapporteringen till ESMA:s uppdaterade krav som börjar gälla i april 2024 (EMIR REFIT/3.0). Det kommer därmed att uppstå en resurskonflikt, eftersom de resurser som krävs för uppbyggnad av ett avtalsregister redan används för anpassningen till EMIR rapporteringen. Tidsmässigt riskerar arbetet med att utveckla ett avtalsregister även att påverka det pågående arbetet med att införliva EBA/GL/2022/01.

Givet resurskonflikten och komplexiteten i kraven bedömer Bankföreningen att ett avtalsregister tidigast kan vara implementerat under 2025. Det bör noteras att bankerna kommer att kunna tillhandahålla registeruppgifter i form av separata utplock om behov finns fram till att ett avtalsregister finns på plats.

Till skillnad mot Riksgäldens bedömning såvitt avser förvaltningskostnaderna uppskattar Bankföreningen kostnaden till 20-30 miljoner kronor. Konsekvenserna av

Riksgäldens förslag till reglering bör således analysers djupare innan förslaget till reglering beslutas.

3.1.7 Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser med mera

Ändringarna föreslås träda i kraft den 1 juli 2023 och börja tillämpas den 1 januari 2024.

Som framgår ovan anser Bankföreningen, för det fall Riksgälden bedömer att det finns behov av föreskrifter, att föreskrifterna ska börja tillämpas tidigast mot slutet av 2025.

Bankföreningen ser gärna en fortsatt dialog med Riksgälden om hur informationsbehovet kan tillgodoses i det kortare och längre perspektivet.

SVENSKA BANKFÖRENINGEN

Hans Lindberg